KÄLLSKATTEN

Skatteavdrag för ackordsförtjänst.

Till de lokala skattemyndigheterna.

Centrala uppbördsnämnden utfärdade den 27 november 1956 (meddelande nr 14/1956) anvisningar i fråga om skatteavdrag för kvarstående skatt år 1957 för sådana arbetstagare inom husbyggnads- och anläggningsindustrierna, som erlägga preliminär A-skatt och som normalt uppbära lön veckovis samt därjämte vid oregelbundet infallande tillfällen ackordsöverskott.

Enligt nämndens meddelande den 6 oktober 1953 ha husbyggnads- och anläggningsindustrierna angivits omfatta husbyggnads- och därtill hörande installations- och avslutningsarbeten (värme-, sanitets- och elektriska installationer, glasmästeriarbeten, smides-, stenhuggeri-, plåtslageri- och målningsarbeten), bergrumsarbeten samt anläggningsarbeten (väg-, gatu- och brobyggnadsarbeten, järnvägsbyggnader, flygfältsarbeten, hamnbyggnader, anläggningar för vatten och avlopp, torrläggnings-, muddrings- och regleringsarbeten, kraftverksbyggnader och linjearbeten, linbanearbeten samt tunnelarbeten och vissa bergrumsanläggningar).

Önskemål ha uttalats att liknande anvisningar måtte meddelas med avseende å den kvarstående skatt, som grundar sig på 1957 års taxeringar. Denna skatt förfaller till betalning under uppbördsterminerna i mars och maj månader 1958 och skatteavdrag till densammas gäldande skall författningsenligt verkställas under januari och februari respektive mars och april månader 1958.

Den kvarstående skatten för de byggnads- och anläggningsarbetare, varom nu är fråga, torde i jämförelse med vad fallet var under det nya uppbördssystemets första år ha minskats avsevärt till såväl frekvens som belopp. Fortfarande kvarstå emellertid för nyssnämnda arbetstagare det särskilda förhållandet, att ackordsöverskotten utgöra en väsentligt större andel av arbetsinkomsterna än för arbetstagare i allmänhet i ungefär samma inkomstläge.

Under dessa omständigheter finner

TI anförde i förklaring över besvären bl. a. följande. Vad A anfört syntes TI icke böra föranleda ett annat bedömande än det, vartill beskattningsnämnderna kommit. I avsaknad av uttrycklig föreskrift borde en gåva till svenska staten icke tillmätas särskild betydelse vid inkomsttaxeringen. A hade icke gjort invändning mot värderingen av den bortgivna hästen. TI ansåge sig således icke kunna tillstyrka någon ändring av den åsatta taxeringen.

Genom utslag den 30 okt. 1957 fann KR icke skäl att göra ändring i PN:s beslut.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:14:36